

Nr 306.

Godkänd av första kammaren den 11 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 11 juni 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i lagen om skiljemän den 28 oktober 1887.

(Första lagutskottets utlåtande nr 35.)

Till Konungen.

Genom en den 21 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 384, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i lagen om skiljemän den 28 oktober 1887.

Under återopande av vad som anförts i första lagutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 35, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick godkänna det i propositionen innefattade lagförslaget, anmäla, att riksdagen, i anledning av samma proposition, för sin del antagit följande

Lag

om ändring i lagen om skiljemän den 28 oktober 1887.

Härigenom förordnas, att 6—11 §§ i lagen om skiljemän den 28 oktober 1887 skola erhålla följande ändrade lydelse samt att i nämnda lag skola införas två nya paragrafer med beteckning 9 a § och 11 a §, av den lydelse här nedan sägs:

6 §.

Skola parterna var för sig välja skiljemän, och har endera parten skriftligen underrättat motparten om sitt val, vare denne, där ej annorlunda är genom skiljeavtalet bestämt, pliktig att inom fjorton dagar där-
efter lämna den andra parten skriftlig underrättelse om sitt val av skiljeman.

Part, som lämnat motparten underrättelse om sitt val av skiljeman, må ej utan motpartens medgivande återkalla valet.

7 §.

Har någon, som blivit genom skiljeavtalet utsedd till skiljeman, av sagt sig uppdraget, eller varder han på grund av jäv eller av annan anledning hindrad att fullgöra detsamma, vare i avseende på den tvist, som är i fråga, avtalet förfallet, där ej parterna annorlunda överenskommit.

8 §.

Om skiljeman, som ej är nämnd i skiljeavtalet, avsäger sig uppdraget eller icke deltagar i skiljemännens arbete på sätt för dess vederbörliga fortgång kräves, skall, så vida ej skiljeavtalet innehåller annan bestämmelse, skiljeman utses av överexekutor i den ort, där endera parten har sitt bo och hemvist.

Var skiljemannen utsedd av part, och berodde hans avgång av jäv eller laga förfall, som uppkommit efter valet, välje dock parten själv annan skiljeman i hans ställe; och gälle om sådant val i tillämpliga delar vad i 6 § är stadgat.

9 §.

Fullgöres ej vad part, som skall välja skiljeman, i sådant avseende åligger, eller kunna i det fall, att skiljeman skall av andra skiljemän tillkallas, dessa ej förena sig om valet, vare lag, som i 8 § första stycket sägs.

9 a §.

Skiljeman, som blivit av andra skiljemän tillkallad eller, där dessa ej enats, utsedd av överexekutor, har att bestämma lämplig ort och tid för skiljemännens sammanträde.

10 §.

Har, sedan yrkande om skiljeavtalets tillämpning blivit framställt, part bestritt yrkandet, eller har part, som skolat välja skiljeman, ej fullgjort vad honom i sådant avseende ålegat, och vill motparten, hellre än att vidare påkalla skiljedom i tvisten, sin talan däri vid domstol utföra, må skiljeavtalet ej utgöra hinder för tvistens prövning vid domstol.

11 §.

Parterna äga bestämma viss tid, inom vilken skiljemannaåtgärden skall vara avslutad. Är ej skiljedom meddelad inom sålunda bestämd tid, vare med avseende å den tvist, som överlämnats till skiljemännens prövning, skiljeavtalet förfallet.

Är sådan bestämmelse, som i första punkten avses, ej given, skall skiljedom meddelas inom sex månader, räknade från den dag, då skiljeavtalet slöts, eller, där skiljeavtalet avser framtida tvist eller ej är skriftligen upprättat, från den dag, då dess tillämpning påkallades i den ordning, som i 5 § sägs; dock skall, därest tvist om skiljeavtalets giltighet eller tillämplighet inom nämnda tid varder anhängiggjord vid domstol, tiden för skiljedoms meddelande räknas från den dag, då sådan tvist blivit slutligen avgjord. Överexekutor, som i 8 § första stycket sagts, må likväl, när särskilt skäl därtill är, medgiva förlängning av den i detta stycke bestämda tiden, dock icke, utan synnerlig anledning, med mera än sammanlagt sex månader. Skiljeavtalet vare i avseende å den ifrågakomna tvisten förfallet vid den fastställda tidens utgång, där ej dessförinnan antingen meddelats skiljedom eller rörande tidens förlängning gjorts ansökan, som av överexekutor bifalles.

11 a §.

Beslut över ansökan om utseende av skiljeman eller förlängning av tid för skiljedoms meddelande må av överexekutor icke givas, med mindre sökandens motpart lämnats tillfälle att yttra sig i ärendet.

Mot överexekutors beslut, varigenom skiljeman blivit utsedd eller fråga om förlängning av tiden för skiljedoms meddelande avgjorts, må klagan ej föras; dock vare beslutet utan verkan, där domstol förklarar skiljeavtalet icke hava ägt giltighet eller tillämplighet å den tvist, varom fråga är.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1919, men äger ej utan parternas medgivande tillämpning å skiljeavtal, som slutits före nämnda dag.

Stockholm den 11 juni 1919.

Med undersätlig vörtnad.
